

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, det fornuftigste i denne sag og i det hele taget er at lade være med at grave grøfter og diskutere, hvem der har patent på hvilken sag. Sådan som jeg oplever det, er både ministeren og ordførerne optaget af at få videreført et arbejde, vi som udgangspunkt vurderer positivt, fordi situationen er helt uholdbar. Der er alt for mange, der begår selvmord i Danmark, uanset hvilken gruppe vi i øvrigt taler om.

Sådan som jeg har registreret bekymringen, er det ikke så meget en bekymring for, at man ikke er optaget af problemet. Man er bekymret for, at det er for tidligt at tro, at tingene er forandret, og derfor kunne det være fornuftigt at videreføre referencegruppen i en periode – ikke fordi man nødvendigvis skal have et permanent overvågningsorgan, men fordi det at forandre ting er en proces i sig selv.

Der har været en proces med at udvikle det, der skulle til, og nu er der en forandringsproces, hvor der ikke kun er en vejledning, men også virkeligheden på skadestuer og andre steder. Vi ved, der er en høj personaleomsætning, og at der derfor må ske en fortsat efteruddannelsesindsats, så folk ved, hvad de har med at gøre, og bekymringen afspejler måske i højere grad, om forandring kan finde sted og et ønske om at overvåge den.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er meget glad for tonen i fru Margrethe Vestagers spørgsmål, for jeg ønsker heller ikke, at vi graver grøfter. Man bliver selvfølgelig lidt pikeret, når man bliver beskyldt for, at man ikke tager problemet alvorligt, for det mener jeg vi alle sammen gør.

Der er forskellige måder at gribe sagen an på, og man kan jo have det synspunkt, at det er bedst, hvis referencegruppen fortsætter. Her har jeg det synspunkt, at jeg tror, det bliver lidt for meget en sutteklud for andre aktører på området, at der hele tiden kommer nogle og tager dem i hånden.

Jeg mener, man må tage sin opgave alvorligt, og jeg tror sådan set også, man er parat til det i kommuner og amter og i de frivillige organisationer, som vi også støtter, og også i selvhjælpsgrupper og andet. Jeg mener også, man har overført de midler til Center for Selvmordsforskning, som er nødvendige for at kunne sikre forandringen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg håber, ministeren vil anerkende, at vi selvfølgelig agerer ud fra de informationer, vi får fra forskellige steder. Jeg vil gerne fuldt ud anerkende, at selvmordsforskningen er i god gænge og kører godt, og også mange enkeltstående initiativer, det være sig Livslinien eller andre ting, er finansierede, kører solidt og har en fremtid for sig, som der ikke bliver sat spørgsmålstegn ved.

Som jeg hører det, går bekymringen hos nogle af de frivillige og institutionelle aktører på området på spørgsmålet om behandlingen. Kan vi være sikre på, at selvmordsovervejelser eller et første selvmordsforsøg bliver fulgt op med en behandlingsindsats, der tager hensyn til netop det menneskes situation? Det er sådan, jeg oplever problemet, og jeg synes, det ville tjene sagen, hvis ministeren inviterede til et møde, hvor vi kunne danne os et overblik og få sikkerhed for, at ikke kun forskningen og den umiddelbare forebyggende indsats, men også behandlingen er kommet på plads.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er kun interesseret i, at vi får et bedre overblik og arbejder ud fra de samme informationer, og derfor synes jeg, det kunne være meget nyttigt med et møde, hvor vi får fuldt overblik over, hvordan det ser ud, og hvad der kan være behov for. Og som jeg også nævnte i min første tale, er jeg indstillet på, at hvis der dukker områder op, hvor vi kan se, der virkelig er et problem, skal vi prøve at få løst det problem, så jeg vil gerne tage initiativ til at indkalde til et møde.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er da rart at høre, at ministeren nu vil have et møde for at se på, om der er et problem. Det er bare lidt sjovt, at ministeren ikke prøver at undersøge tingene først og måske afventer den evaluering, der skal ske i begyndelsen af juni, så vidt jeg har forstået, før hun griber til at sige, at nu skal midlerne stoppes.

Så må jeg indrømme, at jeg er noget forbløffet over at høre ministeren kalde referencegruppen en sutteklud. Betyder det, at ministeren også mener, at Færdselsikkerhedskommissionen, Det Kriminalpræventive Råd og Rådet for større